

30-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ пройде під гаслом «ТИ У МЕНЕ ЄДИНА»

У межах відзначення 30-річчя незалежності України відбудеться понад 150 святкових заходів по всій країні. Адже 30 років незалежності – це справді знакова подія, яку неможливо вмістити у вузькі межі формальних святкувань. Тому що Україна – молода країна з багатовікою історією.

Упродовж сторіч мільйони українців боролися за здобуття незалежності, пройшли через зради, війни та голодомори. А здобувши таку омріяну свободу й державність, уже покоління наших сучасників було змушене відстоювати свободу та європейський вибір на революціях, а згодом – зі збрosoю в руках захищати суверенітет і територіальну цілісність Української держави від зазіхань північного сусіда.

За 30 років незалежності Україна подолала надзвичайно багато викликів. Але ми вистояли, стоймо й неодмінно можемо! Тому цьогоріч наша країна має гучно заявити про себе всьому світові.

Для участі у святкуванні Дня Незалежності до України прибудуть сотні іноземних гостей, зокрема лідери держав, представники іноземних урядів і парламентів. Усього очікується близько 30 делегацій країн та міжнародних організацій.

Святкові заходи триватимуть з 22 до 24 серпня. У ці три дні по всій країні відбудеться понад 150 подій, приурочених до 30-річчя незалежності України. Всі вони будуть об'єднані слоганом «Ти у мене єдина», який символізує бачення незалежності України як мрії, якої прагнули досягти багато поколінь українців.

Так, 22 серпня за участю Президента Володимира Зелен-

ського відбудеться вручення відзнаки «Національна легенда України». Її присуджуватимуть громадянам за визначні особисті заслуги у становленні незалежної України, зміцненні її державності, захисті Вітчизни та служінні українському народові. Відзнаки будуть удостоєні також ті, хто зробив вагомий внесок у розвиток національної економіки, науки, освіти, культури, мистецтва, спорту, охорони здоров'я та провадить активну благодійну й громадську діяльність.

23 серпня, у День Державного прапора України, у географічному центрі нашої країни в Черкаській області за участю Глави держави відбудеться урочисте підняття синьо-жовтого стяга – символу нашої незалежності. Урочистості пройдуть у всіх областях країни. Зокрема фасади будівель Верховної Ради, Національної опери, палацу «Україна», ЦУМу, ТРЦ «Гулівер» у Києві набудуть кольорів Державного прапора. Також у цей день у Києві відбудеться установчий саміт ініціативи Президента України «Кримська платформа», яка об'єднає всі наявні національні та міжнародні зусилля з деокупації українського півострова. Установчий саміт буде першим заходом платформи на найвищому політичному рівні. На ньому виступить Президент України, Голова Верховної Ради, Прем'єр-міністр, лідери кримськотатарського народу, глави іноземних делегацій, представники новоствореної експертної мережі Кримської платформи. Захід складатиметься з чотирьох панелей на теми: політика невизнання та санкцій; безпекові виклики; захист прав людини в тимчасово окупованому Криму; відновлення прав кримськотатарського народу.

Цього ж дня відбудеться саміт перших леді та джентльменів «М'яка сила у новій реальності», який ініціює дружина Президента України Олена Зеленська. Подія пройде в Національному заповіднику «Софія Київська». На сьогодні фактично немає жодного міжнародного майданчика, на якому

перші леді та джентльмені могли б спілкуватися на регулярній основі, об'єднуючи досвід своїх країн та свого лідерства. З ініціативи Олени Зеленської буде проведено гуманітарний форум, що створюється саме в Україні. У заході візьмуть участь не лише перші леді та джентльмені, а й фахівці та експерти з різних країн та галузей.

Крім того, 23 серпня запланований святковий концерт для лідерів держав у Національній опері України за участю лендів опери та балету.

У День Незалежності України, 24 серпня, на центральній вулиці столиці відбудеться святковий парад Збройних Сил України, що символізуватиме силу нашої незалежності. Заплановані заходи за участю представників і техніки всіх сил сектору безпеки і оборони України та країн-партнерів. Увечері 24 серпня на НСК «Олімпійський» розпочнеться святкове шоу «Незалежність у нашій ДНК. День незалежності країни», у якому візьмуть участь естрадні зірки, артисти опери та балету, а також симфонічний оркестр. Єдиний музичний перформанс поєднає пісні, які стали музичною спадщиною минулих поколінь, і хіти майбутнього. Це символізуватиме культуру нашої незалежності. Без пауз і зупинок виконавці передаватимуть своєрідну «естафету» одне одному та створять єдину композицію з десятків знакових для незалежної України пісень. Це відбуватиметься на найбільш технологічній сцені країни. Виступи артистів – це також незабутня хореографія за участь десятків танцюристів, надзвичайні костюми, величезні екрані, масштабне світлове та дрон-шоу. Завершиться музичне дійство яскравими феєрверками.

На знімку: з нагоди 30-річчя Незалежності 14-15 серпня у селі Очеретуватому Магдалинівського району відбудеться святковий фестиваль повітряних куль.

Де край рейдерському свавіллю? Важливо

У Дніпропетровській ОДА 11 серпня пройшла нарада «Запобігання рейдерським захопленням земель с/г призначення в регіоні». На ній заступник голови ОДА Володимир Орлов подякував присутнім хліборобам за сумлінну працю - уже намолочено біля 3 млн. т ранніх зернових за вищої, ніж торік, урожайності. Є надія, що і торішній вал збіжжя в 3,5 млн. т буде перевершений. Проте ситуація із захисту хліборобів від противправних дій далека від прийнятної. Начальник відділу слідчого управління ГУ Нацполіції у Дніпропетровській області Віталій Даниленко запевнив: створена робоча група, котра у разі рейдерства землі чи урожаю одразу вийде на місце події і припинить злочин. А їхати є куди - в області біля 300 земельних ділянок використовуються незаконно, організовані перевірки, заявив заступник начальника ГУ Держгеокадастру в Д.о. Ігор Жила. Втім, частина порушень - «заслуга» цієї установи: «віджим» городів у Казначеївці, пасовищ в Олександрівці, Деконці, Личковому Магдалинівщини тощо.

Рейдерство триває, бо винних не притягають до відповідальності

Цей висновок прозвучав із наступним - у 90 відсотках

рейдерських атак задіяні влада чи правоохоронці. «Треба думати за Україну і кожну людину, яка живе в ній. Ми вже 30 років трудимося і сподіваємося на це, та змін катма», гірко зауважив один із фермерів. «Беззаконня так набридло, що терпіти його немає ніяких сил, - додав інший. – Палять техніку, псують поля. Фермера вбили, за два тижні заходилися «віджимати» землю, і нікого не знаходить, все спускають на гальмах». Вкрай емоційним був і виступ голови АФПЗ області Анатолія Гайворонського:

- Маємо розвивати сімейне фермерство, аби молодь залишалася вдома! Замість цього дерібанять землю через підставних осіб, далі вона йде у визначені руки, а селянам ніде й корову припнути. Рейдерство вже на совіті і місцевих депутатів. «Віджимають» землі постійного користування ФГ «Самара», «Алтай», «Аеліта», у Васильківському районі за цим стоять якийсь Смешко. Фермери кажуть: заяви можна й не писати, бо він з прокурорами дружить. Доки все це триватиме? Відповіді має дати наступне засідання створеної антирейдерської групи.

Григорій МИКОЛАЙЧУК.

СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННАЯ И СПЕЦТЕХНИКА ИЗ США И ЕВРОПЫ

- ✓ економия до 30% от стоимости в Украине
- ✓ прямые контракты с американской компанией

- ✓ доставка
- ✓ лизинг
- ✓ растаможка
- ✓ кредит

г. Днепр,
ул. Кильченская, 1.
avtotrans729@ukr.net

096 281 16 96
097 216 47 83

Закон став суворішим, крадіжки надр - масштабнішими!

Маємо те, що маємо

Дивні і незагненні речі творяться в Україні нашій, парадоксальні за суттю. Президент України Володимир Зеленський 6 серпня підписав Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за незаконний видобуток корисних копалин».

Прес-служба ОП
зазначила, що крадіжка ресурсів, особливо піску, процвітає в Україні і завдає значної шкоди довкіллю, створює небезпечні піщані кар'єри, а ті швидко руйнують сусідні дороги. Відтепер якщо вартість незаконно видобутих копалин у 100 і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, і такі дії вчинені організованою групою, то кара згідно з ч. 4 ст. 240 ККУ - позбавлення волі на строк від п'яти до восьми років.

ТА якщо хто думає, що піщані ділки тепер злякаються і скаменуться, то дарма. Посилення покарання «кра-

діям у законі» нічим не загрожує! У найбільшому в Україні незаконному піщаному кар'єрі, в Китайгороді Царичанського району, обабіч об'їзної з Дніпра на Київ Н-31, крадіжки піску лише зростають.

- Четвертого серпня ми разом з місцевими жителями зупинили біля 20 автомобілів ТОВ «Автомагістраль – Південь», - повідомив «ФП» журналіст ГО «Стоп Корупції» Роман Литвин. – Викликали поліцію, та задокументувала, що кожне авто із 30 тоннами піску не має документів на вантаж. Зупиняли машини і в центрі села, з держномерами ВН 0639 ВР та ВН 8193 ОС ТОВ «Автомагістраль – Південь». Та їх поліція... відпустила, бо нема вказівки про арешт! А в кар'єрі двоє дорожників виштовхували нас, хапали за руки, ми подали заяву до поліції про перешкодження журналістській діяльності. Наступного дня зробили протест у Дніпрі під ГУ Нацполіції, зустрілися із заступником начальника Володимиром Богоносом та начальником слідчого відділу. Був і пікет під МВС у Києві, вже за міністра Дениса Монастирського. Проте правоохоронці буцімто досі не втімili – у Китайгороді незаконний кар'єр чи озерця для рибки? Експертизу з цього приводу, за приписом прокуратури, із червня проводить Дніпровський інститут судових експертіз.

Друзям – усе, ворогам – закон!

За неофіційними даними, вказівка місцевим поліції та прокуратурі «не бачити» крадіжки піску в Китайгороді надійшла з Києва. Дехто з їхніх працівників говорить: «Якщо ми заарештуємо техніку, яка незаконно добуває і возить пісок, то зупиниться будівництво президентської дороги!» А про те, що кожен громадянин, згідно зі ст. 50. Конституції України, «має право на безпечне для життя і здоров'я довкілля та на відшкодування завданої порушенням цього права шкоди», ці люди не думають. У Китайгороді, сусідніх Цибульківці, Рудьці триває масштабне порушення прав людини на безпечне довкілля. До речі, сесії Китайгородської сільської ради 15 та 28 липня довго і емоційно розглядали ситуацію в Свинячому, але... ніякого рішення не ухвалили. Бо юрслужба сільради так рекомендувала. Один із кількох присутніх на сесії ветеранів праці, Віктор Ципа, зауважив:

- Це нагадує сумнозвісне союзне «треба, будь-якою ціною!» Так знищать і рельєф, і підземні води, які випромовують і лілють у дорогу, і крайнього не буде. Депутатська більшість і голова Сергій Турський діють, наче нічого не відбувається.

А колишній держупновножений Антимонопольного комітету України Агія

Загребельська в мережі ФБ проаналізувала серпневу тижневу таблицю державних закупівель і зауважила, що вся країна працює на «дорожній картель Зеленського». Бо 9 із 10 великих закупівель - дороги.

- Купити пісок на легальному кар'єрі за 65 грн., а закласти в кошториси за ціною більше 300 грн. - маржинальність 500%, - пише Загребельська. - На піску з нелегального кар'єру вона може сягати і 1000 %. Ці нескромні доходи оплачуються з державного бюджету, тобто з наших грошей. І далі розтікаються по гаманцях дорожньої мафії та Зеленського і Ко. «Автомагістраль-Південь» за два роки отримала підрядів на суму більше 80 мільярдів гривень - це більше 3% річного державного бюджету. А тепер на прикладі піску спробуйте уявити, скільки з цих коштів було тупо вкрадено. І мова лише про одного субпідрядника «Великого будівництва» Зеленського, хоча й найбільшого.

Ще Загребельська нагадала, що коли під час «Великого будівництва» Рузельєта американці усвідомили - дорожня мафія краде їхні гроші, президент створив летючі загони з представників ФБР, генпрокуратури, шерифів, які ловили ділків по країні. І за чотири роки понад 40 розкрадачів отримали реальні терміни, на десятки років, а державі повернули сотні мільйонів вкрадених з бюджету доларів.

- Що зробив Зеленський, коли журналісти почали публікувати докази? - запитує експерт. - Він не створював ніяких групп, правоохоронці не почали це розслідувати, а його відомство навіть сидиться з нами, щоб не відкривати справ. Це є доказом суттєвої відмінності «Великого будівництва» Рузельєта від проекту Зеленського. Рузельєт дійсно будував, щоб увійти в історію, Зеленський буде, аби більше вкрасти...

Підготував Григорій ДАВИДЕНКО.
На знімку: поліція фіксує 4 серпня в Китайгороді крадіжку піску ТОВ «Автомагістраль – Південь».

У Національному природному парку застосували отрутохімікати!

У суботу, 31 липня, в зоні майбутнього НПП «Орільський» припинена спроба випалити траву на ділянці 88 гектарів. Ця тисячолітня незаймана плутом цілина знаходиться між селами Плавещина і Катеринівка Могилівської ОТГ, на правому березі річки Оріль, у її заплаві. Місцеві жителі споконвіку використовують ці землі, які в сильну повінь затоплюють орільські води, для висакання корів та заготівлі сіна. Тому коли побачили невідомих на тракторі з рідинним протруювачем та іншу техніку на пасовищі, одразу зреагували. Розповідає депутат Могилівської сільської ради Анатолій Калінченко:

- З'явилися фермери і місцеві жителі, зупинили трактор, викликали поліцію, але пару гектарів трави вони встигли випалити. У їхніх документах значиться «ділянка надана для сінокосіння і висакання худоби». Та будь ласка, пасіть худобу, якщо вона у вас є, а нищіть пасовище не дозволимо! Тепер там не ростиме трава років з три, окрім амброзії. На місце злочину викликали і працівників Держекоінспекції, але надати їм проби, чим нищили трави, нові власники відмовилися. Були взяті лише проби пошкодженого ґрунту зі спаленими рослинами.

Корупційні рішення Держекоадміністрації відмінити?

А ось як коментує цю надзвичайну подію могилівський сільський голова Валерій Дружко:

- У нас ГУ Держекоадміністрації області в колишній Цибульківській сільраді передало в оренду невідомому тут Олександру Юрчишину більше двохсот гектарів лук. І одразу ці людські пасовища оформив у суборенду підприємець Роман Васильківський із Царичанки. Він ділянку 88 га вирішив випалити і розорати. А у Києві 19 липня на Всеукраїнській асоціації громад заступник міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України Тарас Висоцький заявив: «У січні ц. р. орендаři не могли складати договори без аукціону, тому такі оборудки не-

дійсні». Там одразу кілька заступників міністрів пообіцяли провести перевірку дій працівників Держекоадміністрації України. В громаді створена Антикорупційна рада, яка працює для повернення звичних пасовищ жителям Новогідкряжа, Супини, Плавещини, Катеринівки.

Згадані загальні землі ще згідно із рішенням Дніпропетровської облради 22 березня 2006 року «Про затвердження Програми формування та розвитку національної екомережі Дніпропетровської області на 2006 – 2015 роки» зарезервовані як складова майбутнього Національного природного парку «Орільський». За даними керівника наукової групи проекту парку Вадима Манюка, долина Орелі є унікальною за біологічним різноманіттям. Лише раритетної флори тут обліковується 117 видів, є представники Світового та Європейського

спіску, а 22 види занесені до Червоної книги України! Інколи здається, що ми не зовсім тямимо, яким унікальним, тобто таким, якого більше ніде в світі немає, природним багатством володіємо. І замість леліти нещадно його палимо, аби щось на прожиток примножити...

Коли постане НПП «Орільський»?

А унікальна Земля наша і без вогню новоспечених орендарів лук перегріта. Другого серпня у місті Лангадас недалеко від нас Греції, за даними Національної обсерваторії Афін, зафіксована найвища температура у країні, яка досягла +47, 1 градуса за Цельсієм! Вчені попереджають: коли не почнемо захищати планету від перегріву лісами, луками, ґрунтозахисним та органічним землеробством, за якихось півсотні літ у значній частині України буде зона середньоазійських пустель. Може, годі вже нам будуть мудрими по школі?

Директор департаменту екології та природних ресурсів Дніпропетровської ОДА Ірина Понікарова щойно повідомила, що власники і користувачі половини земельних ділянок майбутнього НПП «Орільський» вже дали згоду щодо належності земель до парку. Тож працівники департаменту ведуть роботу із завершенням багаторічної епопеї створення НПП. Та коли це станеться, невідомо. А поки тривають неспільні погодження та узгодження, на місцях палить унікальні за біорізноманіттям луки біля Орелі. Вочевидь, для запобігання подібних НП пора втрутитися в ситуацію не лише жителям громад, а і слугам держави на рівні Дніпра і Києва. Щоб не було пізно...

Остап ВЕРНИГОРА.

ПРО СЕЛО, ЯКЕ ХОЧ І БЕЗ МЕЖ, ОДНАЧЕ І БЕЗ ЗЕМЛІ

Микол НЕЧИПОРЕНКО

НАША СВОЄРІДНА «пізнальна» екскурсія у село Хащеве в минулому Вільненської сільської ради здавалося зовсім випадково розпочалася біля його кладовища, та на завершення однак зрозуміло, що насправді й закономірно. Як це не прикро, звичайно. Але тут ми забігаємо наперед, тому далі про все по порядку. Відвідати Хащеве з метою «ліпше раз побачити на власні очі, ніж багато разів почтути» кореспондента запросив Олександр Чхан - депутат утвореної Губинської об'єднаної територіальної громади, до якої увійшла і Вільненська сільрада. Торік під час тодішніх виборів до місцевих рад у ній вперше і обрали свою владу, отож і Чхана теж. Який і зателефонував та майже криком повідомив, що «ой леле, ми тут скопилися за голови: що робити, як розгрібати завали!» І от з Олександром Вікторовичем зустрічає нас в центрі села, а це якраз біля кладовища, мешканець Хащевого Іван Головко.

-Воно давне, йому певно стільки ж, як і селу, і вже кілька останніх літ як не підступило навіть, а впово зло в середину Хащевого, - починає виконувати обов'язки сумлінного гіда Іван Опанасович. - Подивіться, школу все одно, що витісняє геть, залізло на її подвір'я. Свердловина, з котрої учням подавалася вода, ще недавно була в оточенні могил. Дякувати, санстанція заборонила нею користуватися. Але як же людям бути, коли немає де ховати померлих рідних і односельців?

-Так в чому річ, шукайте місце для нового цвинтаря! - вигукуємо тепер в один голос ми.

-Шостий рік домагаємося, та мов об стінку горохом, - зітхає Головко і сповіщає щось неймовірне: - Твердять, що катма місця мертвим у селі. Як таке розуміти? А немає, кажуть, вільної чи зайвої землі під гробки. Ховайте, хто де зможе. Тут би розібрatisя, мовляв, спершу з відумерлими паями, а не з померлими земляками. Відумерлі паї - це наче важливіше зараз...

І далі ледве стримуючи своє обурення, пенсіонер Іван Головко, котрій першу половину своєї трудової діяльності працював керуючим відділенням тутешнього тоді радгоспу, а другу і головним агрономом, запевняє, що землі насправді тут і більше, ніж треба. Причому, не тільки за межами села, а і в його межах. Він не лише об'їздив, але і обходив своїми ногами вздовж і вгору по селу, вигони і пасовища та сінокоси, угіддя і неугіддя, бугри, балки і гори, тому може зараз доказово продемонструвати - знаєте що? Те, чому землі не стало, а точніше куди вона пропала. «Так показуйте!» - погоджуємося ми.

До нас же доречно приєднується ще один депутат ради ОТГ, за освітою юрист і наразі голова депутатської комісії з

земельних питань Дамір Сатілов. Його поява виявилася доречною тому, що кому-кому, а Сатілову довелося «дивуватися» більше і дужче від усіх та і не вірити своїм очам також. Адже там, де село оточували пасовища та сінокоси, в купі до півтори сотні гектарів, бо тут така місцевість біля річки Самари і Самарського лісу та ще й неподалік від крутої гори, що луків вистачало. Колись. В минулому. І недалекому. Тільки не зараз. Зараз все до клаптика розорано і пущено в обробіток. Але геть без наслідків, яких вимагає законодавство - можна казати, що наче як стихійно. Без занесення на кадастрові карти, отож поки що це «блі плями». Навіть і степові шляхи-дороги виявилися зайвими, бо теж розорані. Отак і не стало вільної землі.

-Ми маємо дві корови, - каже Анатолій Піньков, якого стрічаємо на Лісій горі, - та прийдеться здавати на м'ясо. Пасті уже ніде, а щоб накосити сіна, так і поготів немає де. І в такому становищі усі в селі, хто ще з останніх сил тримає худобу. Як жити далі - розуму не знаходжу. Але думаю, що в першу чергу його зараз не мені не вистачає... Таких, як він, «тваринників», докидає Анатолій Леонідович, можна на пальцях уже однієї руки порахувати. Але це одне діло, що зникла земля для випасу корів. Гірше, що немає її і для бажаючих будуватися чи господарювати приватним бізнесом. Не інакше, як в Хащевому нікому не надається права на це. У ньому таке право наче відмінене. З тієї ж причини, що аграрний бізнес вимагає землі, а її вільної наче немає. Дмитро Босій, приміром, 13 років домагається дозволених Законом 2 гектари отримати у власність, так дзуськи. Інша ситуація у Анатолія Бобрика: він 11 років просить виділити йому 15 соток під забудову. І знову таки не знаходять йому цих соток. А то й кажуть, щоб і не просив, і не молив, і не благав. І не заважав щоб своїми забаганками та під ногами не плутався. Бо марні його старання, і баста.

-Мій син також жадає земельки у власність, - каже завідуча тутешнім фельдшерсько-акушерським пунктом Наталя Пінькова, - та не зважаючи на те, що учасник АТО і захисник Донецького аеропорту та що нагороджений

орденом «За мужність», не дають, хоч ти ім кілки на головах теші.

ХТО НЕ ДАЄ? Точніше - чому не дають? Що, коротше, тут відбувається, якщо всі писані закони для Хащевого ніби як не писані? Ясність вносить наш «експурсовод» Іван Головко. І починає з того, що село уже більше 20 останніх років переслідує несправедливість. Перебувало воно у складі Вільненської сільради. У ній же тільки два села було - Вільне і Хащеве. У Вільному 2 тисячі мешканців, у Хащевому трохи більше 800-т. Від Вільнного обирали 14 депутатів, від Хащевого лише 6-ть. Чия буде зверху? Отож! Ми у Хащевому, каже Головко, два останні скликання за Дмитра Кравченка-голову сільради не голосували. Він м'яко кажучи не злобив наше село і його гордий народ, от і перебували ми немов на задвірках, проводжує Іван Опанасович. І в першу чергу через те, що не приховували свого теж негативного ставлення до нього. Було і залишається за що не сприймати його. І от тепер створено громаду, а вільненці знову голосують за те, аби Кравченко залишився тут за старосту.

-Скажіть на милість, яка от конкретно нам користь від такої громади? - Запишу Головко і продовжує: - Для нас щогородили та перегороджували район, що ні - ніякого зиску. Навпаки - одна шкода. У Губинській ОТГ навколо однієї селищної ради зігнали шість сільських, і тепер у ній аж 25-ть населених пунктів, серед яких наше Хащеве далеко не перше за масштабами. Важайте, що опинилося ще далі на периферії. Якщо хочете знати, отих 800-т з лицьком жителів тут наразі і немає. Наразі більше хащевлян живе та працює у Польщі, Італії, Чехії, Німеччині, Іспанії і по інших країнах Європи, ніж вдома. Бо вдома жити стало і нестерпно, і все одно, що в становищі безправних кріпаків та голодранців...

А далі Іван Головко відкриває ще одну «таємницю», а ніяких меж села і не існує. Немає генерального плану його забудови. Немає і насправді зроду не було. Тільки колись раніше існувала влада, яка тримала тут все у своїх руках. А коли славний тутешній радгосп перетворили

на КСП, а потім мершій і розігнали-роздяювали, сталося так, запевняє Іван Опанасович, що владу у Хащевому захопила одна-однісінка беручка рука - колишнього керуючого відділком Сергія Васильєва. Зрозуміло, він розпорядився, щоб усі тут селяни передавали земельні паї в оренду фермерському господарству, яке створив він. Яких одначе Сергію Володимировичу виявилося мало, от всі інші «вільні» і заходився підгрібати також. Не зважаючи, за межами вони Хащевого чи в його межах - благо, усі «кордони» дійсно майже умовно нанесені. Виходь за село, бачиш перед собою пасовище - махай рукою і клич сюди трактористів орати, поки ти тут «його величність» - кум королю і свят міністрям. Поки вчора той же голова сільради, а сьогодні староста Кравченко служить покірно та віддано, як... Втім, Головко промовляти вголос порівняння, яке аж просилося злетіти з його вуст, не став. Осікся. Ніхто і перечити нашему пану-поміщику тут не сміє - цим все й сказав.

-А почав Васильєв з того, - продовжив Іван Опанасович, - що за майнові паї, які теж привласнив практично силоміць, людям не заплатив ні копійки. Хто вимагав, казав тому прямо глузуючи, чи й знущаючись, що якщо потрібні гроші - іди в мое господарство і заробляй. А він же ще подивиться, скільки кому платити... Ці слова Головка літня віком жіночка, яка трапилася при цій нагоді, але навіріз відмовилася називати своє прізвище, дійсно боязко прокоментувала наступним чином: «Та у пана Васильєва заповітна мрія, щоб усі тут за миску супу на нього гнули спини». Така ось ситуація у селі Хащевому склалася від тих пір, як незалежна Україна наче ж бо для людей цілих уже тридцять років розбудовується, а насправді руинується і валиться. Хоч це ще не зовсім повна картина тутешньої дійсності. Іван Головко, старожил і шановний пенсіонер-ветеран села, насамкінець привіз нас до гуртожитку, котрий від колишнього радгоспу залишився у спадщину ФГ Васильєва «Хащеве». У нас очі на лобі полізли, коли ми тільки ступили у його коридор. Далі довелось затуляти носи, бо смерділо так, наче на

гноєсховищі, якщо не дужче. Доводилося бачити в телепередачах вам нетрі і завали, халупи і гори сміття з клопами та щурами і іншими гидотами пополам, бандитські притони, які трубочками називають ще - зрозуміло, що у «загиваючих» країнах Латинської Америки чи ще десять? Так от, гуртожиток у Хащевому - втрічі брудніший і втрічі розбитіший. Без вікон і дверей повен нещасних та знедолених людей у смороді і лахмітті. Особисто мені якби на зорі нашої незалежності сказали, що українське село до такого ось доживеться занепаду, ніколи не повірив би.

Шановному Івану Головку навіть соромно стало показувати все це нам. І обидно. За село, за себе, за усіх тут людей. І аби хоч якось трішки скрасити наші враження, порадив завітати у сільський клуб Хащевого. Він по суті тут єдиний, що ще утримується «не у страшному стані». Ми послухалися. І що ви думаете? На ганку клубу перестріває Наталя Андріївна Васильєва - завідуча клубом і дружина фермера Сергія Васильєва. -Не пущу! - стала стіною, як вкопана. - Не можна. Як усім стороннім зась, так і без дозволу моого вищого начальства нікого загалом не пускаю.

-Ми депутати Губинської громади, - ще не збагнувшись до кінця, з чим зіткнулися, говорять Олександр Чхан і Дамір Сатілов, - і з нами кореспондент. -Я вас знаю, - каже Івана Васильєва, - і бачу, що кореспондент з вами. Але у клуб я ні вас, ні кореспондента не пущу. Ідте до голови ОТГ чи до старости Кравченка, кажіть, з якою метою сюди прибули, і якщо вони вам випишуть перепустки... Отаким несподіваним «непорозумінням» скінчилася наша «експурсія» в одне із сіл молодої громади. Хоч відбулося і більш істотніше та фатальніше «непорозуміння». «Якби років з тридцять тому нам сказали, як усі разом і порізно аграрні і земельні, децентралізаційні і територіально-адміністративні «реформи» зруйнують село, - підвів риску наш «гід» Іван Головко, - клянуся, що повстали б з горою, щоб захиститися від нещастя». І справді враження, наче селом прокотилося не одне цунамі і не один буран, а найбільшої біди і найбільшого горя завдала навала загарбників і жадібних грабіжників, котрі розтягли усе, що створювалося тут навіть не в попередні десятиліття лише, а віками. Сумно, люді добри. Сумно, гірко, прикро і боляче. Звісно добре, що знайшлися два депутати в новоутвореній громаді, Олександр Чхан та Дамір Сатілов, які намірилися і сподіваються «вернути все назад» - на свої місця, як вони сказали. Тільки от для мене, журналіста, це майже як у Лесі Українки - дуже схоже на те, що без надії хлопці сподіваються.

На знімку: Хащеве відоме ще й своїм зоопарком «Три ведмеді».

Виявляється

ПРОЧИТАЙ І ПЕРЕДАЙ СУСІДАМ, ЗНАЙОМИМ І НЕЗНАЙОМИМ ЗЕМЛЯКАМ СВОЇМ

Анатолій Гайворонський: «ЗЛОДІЇ І ЗАПРОДАНЦІ ІДУТЬ В АТАКУ»

перелік готових сьогодні остаточно знищити будь-кого, хто ще з усіх сил бореться надіється відродити благополучну й могутню Україну та не дати вимерти її народу.

нас, саме у випадку з Україною сповна та всеціло і згоди її ще перших керманичі-виходців і випещенців Комуністичної партії західний світ блискуче й остаточно справився із втіленням програми «ідеолога і стратега» знищення цілої і ніби на ті часи непохитної держави Далеса. Вибір же на Україну тепер припав тому, що з одного боку кращої і багатшої серед колишніх радянських республік, окрім, звичайно, Росії, було не знайти, а з іншого саме в Україні на момент розвалу СРСР і налупилося вдосталь надто зажерливих та загребущих доморощених нечестивців і мерзennих виродків, котрі власними руками й розграбували та грабують досі все те, що майже всі сімдесят літ радянської влади створював наш народ. Налетіли як круки й шакали і заходилися влаштовувати, даруйте, останній день України.

A color portrait of a middle-aged man with short, light-colored hair and a mustache. He is wearing red-framed glasses and a white button-down shirt with a subtle blue and white diamond pattern. He is seated at a desk, looking directly at the camera with a neutral expression. His hands are resting on the desk, and a pen is visible between them.

ми неодмінно віднімемо у нього гроші». Далеко не треба ходити і їздити, здійсніть «експурсію» лише навколо Дніпра-обласного центру по мальовничих «курортних» тут зонах. На кожному кроці за високими неприступними парканами «царські палати і села» А в них, як писав знову наш Великий Кобзар, «панства, панства в серебрі і златі, мов кабани годовані – пихаті й пузаті!» Рейдунули уже так рідну матінку-Україну, що від неї лише тріски навкіл розлетілися та у повітря закружляло шмаття. А ѹм все мало і мало. Гадаєте, від того гнуться і пригинаються перед Америкою і тим же Міжнародним валютним фондом, готові брати під козирки буквально усі їхні вказівки і рекомендації, як далі валити і знищувати свою країну та здійснювати повальний геноцид проти її народу, щоб хоч якось рятувати державу? Зовсім ні! Якщо у рідних пенатах мало не все розграбовано, то чом би не розкрадати і подачки благодійників, вихованіх на «заповітах» Алена Далеса? О, вихованці останнього пішли ще далі, і вже у відкриту хазяйнують у нас на свій розсуд, заохочуючи вітчизняних запроданців та злодіїв, всю, коротше, нечистоту добивати Україну, заганяти її у провальну яму. Бо ж платять звідти за це наразі уже насправді й не щедро, однак же «зеленно». Пнутуться до корита світових магнатів, скільки сил. Чи не з цього приводу колись знову ж таки Тарас Шевченко уже писав, що штовхають один одного, аби лиш вилізти наперед. Адже «може, вдарятъ або дулю дати благословлять, хоч маленьку, хоч півдулі, аби тілько під саму піку»?! В саму, точніше, пельку! I ось тепер довгожданий ринок землі. Останнього ще до кінця сповна не розграбованого ресурси, який нині можна несамовито й навіжено гребти під себе та розпродувати потім і перепродувати направо й наліво. Адже українські чорноземи в ціні. За них платитимуть шалені гроши! Тут не лови гав, поки цей «ярмарок». I Дніпропетровщина не просто не виняток, а приклад для багатьох інших регіонів з відбирання у селян області усіх підряд земель. На перший погляд під проводом корінніх тутешніх філіалів Держаграрного

керівників та гештного філалу державного геокадастру розгорнулася нечувано зухвалий нахабна «компанія» з цього приводу. Коли в українському законодавстві відомі тільки державні, комунальні і приватні землі і не існує, виявляється, такого поняття, як людські по селах городи, також пасовища і сінокоси поза законами, навіть кладовищ на державних земельних ділянках також немає. Отож всі землі бери і переводь у сільгосппризначення, оскільки їх зараз викрадай і готовй на вигідний для власних гаманців продаж. І ніхто, жодна душа в тій же облдержадміністрації та тій же облраді не забила в набат тривоги: що ж це робиться?! Селяни скоро опиняться відрізаними від своєї землі, як нікому тут не потрібні і усім поголовно можновладцям зайві. Единий ватажок обласної Асоціації

фермерів та приватних землевласників Анатолій Гайворонський здійняв гамір на всю Україну, якщо хочете знати. Це за його запрошенням чи з його ініціативи у Дніпро негайно прибув народний депутат Денис Маслов знайомитися і вникати, що ж то тут чиниться? Правда чи не правда? І з величезним «подивом» переконався, що більш, ніж правда. Що серед білого дня у всіх на виду здійснюється злочин. Чистої води кримінал! Наразі результат цього приїзду – ніби НАБУ, САПУ і ДБР порізно і разом узяті пообіцяли, що «не залишать такого не покараним». До них приїдналися, дали слово «в разі чого підсобити» і Генпрокуратура та СБУ.

Коротше, так нечи інакше, з галасу своєю

коротше, так що чи інакше, а Гайворону своєю акцією фермер Гайворонський наробив великого. Налякав багатьох з тих, для кого дуже і не бажано, тим паче надто й небезпечно «виносити сміття з хати». І за кілька днів на телеканалі Дніпро-ТВ виходить раптом «гнівна», якщо й не роздратована передача, а в ній якась Діана Насипанна звинувачує Анатолія Івановича, неначе це він і є... головний рейдер земельних ділянок своїх колег-побратимів. Обурення з цієї вихідки фермери області висловили так: «І як у неї язык тільки повернувся таке нагородити?!» А просто на власне та об'єктивне журналістське розслідування пані Насипанна не спромоглася, зате скористалася «матеріалами» замовників, якими навмисне Божий дар переплутали з яєчнею, а фермера Гайворонського безсвісно і безпardonно змішали з грішною землею. Тільки один факт: вся Дніпропетровщина знає, що фермерський рух у 90-ті роки минулого століття виник і закріпився тут у нас дякуючи Михайлу Михайловичу Саєнку. Він доклав буквально титанічних зусиль, щоб бажаючі тоді виходити на самостійні хліба одержували земельні ділянки для цього. Одержаняв їх і Михайло Михайлович – в купі майже 53 гектара. Саєнко давно відійшов на той світ, спадкоємцем його ФГ «Самара» став син Олексій. І вже тоді відразу почали робити спроби, аби відібрати в Олексія Михайловича земельні надії. Як думаете, хто аж бігом наполегливо зайнявся? Здогадатися не важко – прокуратура, котра у цім ділі близько дружить в області з місцевим кримінальним світом і «підпільними» претендентами у місцеві земельні магнати. Можна казати, що рука під руку «дружить». Прокурор І. Степанов навіть у суд спішно позивався з проханням позбавити ФГ Олексія Михайловича Саєнка... статусу платника податків. Немов такі сільські товаровиробники продуктів харчування і наповнювачі бюджету нам не потрібні. Навіть зайві, які тільки заважають цілій низці поважних уже нинішніх і тим паче майбутніх латифундистів. То десять років тому активна участь у «сущіці» тоді ще глави Новомосковської районної Асоціації фермерів Анатолія Гайворонського допомогла

відбити прокурорську атаку на ФГ Саєнка «Самара».

А з весни цього року і до цих пір наша область гуде від того, що в Саєнка-спадкоємця знайшли «способ» відібрати надані свого часу в постійне, звісна річ, користування «Самарі» землі. Розправилися з фермером-сином як ті бандити з великої дороги в пітьмі і з-під воротні. Спершу відділ Геокадастру в районі надсилає Саєнку припис «причинити незаконне (!?) користування земельними ділянками та повернути їх державі». Далі райдержадміністрація виводить ці ділянки з державної власності у комунальну, а Вільненська сільрада слідом аж підтюпцем передає землі ФГ «Самара» у спільну приватну власність цілій групі маловідомих громадян – трьом Білим, двом Самарцям і двом Руденкам та

це двом з іншими різними прізвищами. Для ведення неначе своїх фермерських господарств, одне з яких заснували за добу до того, як отримали викрадені по суті ділянки, а друге за десять хвилин до отримання. А тепер ось телеведуча Насипанна, бе зсовісними очима своїми не моргаючи, дозказує телеглядачам, наче до афери тієї відчайдушної причетний ніхто інший, як ватажок фермерів області Гайворонський. Його охоче підгавкує так званий фермер Іван Слончук. Так званий тому, що ніколи він не був засновником ФГ з більш ніж претензійною назвою «Сантос», а яким чином став враптом його власником, це слід розслідувати нацполіції – хіба не так? Тільки ж річ у тім, що Слончук негайно і перебрав собі в оренду... відібрани у Олексія Саєнка ділянки землі. Отож коло замкнулося. Зашморгав'язали – отак точніше.

Тому й виникає питання, так під ким же покірно і слухняно ходить канал Дні-проTV, котрий у Дніпрі зареєстрований комунальним? Отож існує за наші з вами податки, причому проїдаючи чималі кошти, і «мочить» тільки тих, хто зі злодіями та злочинцями не одного поля ягоди. Ще недалеко від нього і ті, для кого кримінальне «підпілля» Дніпропетровщини мов рідна стихія. Або чи думаете ви, що випадково міст згаданої телепередачі негайно пеказав й Інтернет-сайт з назвою «Правда прокуратури», котра в даному випадку радше «Брехня», а то й «Наклепниця». Відразу стало зрозуміло, з ким водиться наша «доблесна» прокуратура. Тим паче мії вуха за пасквілями на Гайворонського тримлять.

А тут дуже й дуже доречно знов повернутися до знаменитої, виголошеної у 1947 році, промови очільника американського ЦРУ Алена Даллеса. Монолог він тоді свій завершив наступними словами:

І лише невелика кількість людей, дуже невелика буде здогадуватися або зрозуміти там, що у них відбувається. Але таких ми поставимо в фатально безпоряднє становище, перетворимо на посміховисько, знайдемо способи їх оббрехати та спалюжити й оголосити покидьками їхнього суспільства».

Сьогодні й обрали у нас за ізгоя Анатолія Гайворонського, якого почали компрометувати та обертати ледве не у ворога своєї держави, на котрого й спрямували острі неправедні стріли та гармати. Це згону по здорових силах нації, які сміливо вистримляють палиці в колеса розперезаним злодіям та негідникам, корупціонерам перевертням та запроданцям. Змести з дороги на своєму підлому шляху, морально відозвавудчити намагаються Анатолія Івановича. І не лише за те, що він лягає поперек розпродажі останнього більш-менш ще цілого багатства, яке належить народу української надплодючої землі. Гайворонський також причетний до виникнення в Україні нової партії під назвовою «Сила єдності», реєстрація якої наразі завершується. Пояснююмо, що дана нова політична сила створюється головним чином зусиллями них, кого зараховують у середній клас - тими ж фермерами на селі і підприємцями у містах. Ще малочисельний, на превеликий жаль, клас, але він наперекір словмисникам зароджується і стає справжньою, а не надуманою елітою і цвітом нації. Клас, який воліє робити Україну сильною а заможною, без олігархів, злодіїв і злонечинців, без продажних правоохранців і судочинців. А за єдність усіх в суспільстві виступає з метою здоровим силам, поки не пізно, разом рятувати державу і її народ від погрому і розкрадання кримінальними елементами. Здійснивши глибокий аналіз минішніх драматичних перепітій в Україні,

засновники «Сили єдності» прийшли до висновку, що наша країна потрапила у міцні лещата не лише доморощених злочинно-кримінальних структур, а й злодійських «авторитетів» світових масштабів. Україна для них зараз полігон, котрий треба гептом розорощити і пограбувати для сильних із свого світу цього, сповна зачистити від сталановитого та гордого народу, обернути останній у безправні неосвічені отари по неволених рабів – причому, ще й в обмеженіх, «дозвованих» кількостях. Те, що називається зараз зовнішнім управлінням Україною перш за все Сполученими Штатами Америки – це насправді і фактично полон, який зчинили і продовжують чинити спадкоємці Алена Далеса міжнародні та світові злодійсько-кримінальні «корпорації». Не звільнivшись від їхніх пут, ми власної країни для її населення, вважають творці партії «Сила єднання», не збережемо, а незабаром і зтратимо назовсім.

Це одна програмна мета цієї партії. Є й

друга, а саме: «Сила єднання», не помиляєшся, вважає, що разом з внутрішніми зрадниками українського люду зовнішні влаштували та здійснюють нині й ГЕНОЦІД УКРАЇНЦІВ. Ім наша країна також потрібна тільки засівати її з краю в край хлібом, без селянства і в тому числі, звісно, без фермерства. Фермерські господарства знищуються й викорінюються, оскільки тільки вони здатні врятувати колиску українського люду. У Польщі, де земель сільгосппризначення значно менше, ніж в Україні, нині нараховується – чи ви повірите? – півтора мільйона фермерів і власників особистих та селянських господарств, а в нас з 50 тисяч скоротилося до 30-ти. Або візьміть так звану адміністративну реформу чи децентралізацію, як її ще називають. І малюють, наче для кого-кого, а для селянських мас це благо. При цьому посилаються на приклад тієї ж Польщі. Але у дійсності цим «благом» вистелили дорогу у пекло. Адже перш ніж нав'язувати полякам аналогічну реформу, Євросоюз їм цільовим призначенням виділив 40 мільярдів – чуєте, 40 мільярдів! – євро на розбудову інфраструктури сіл і селищ, шкіл та лікарень в інших, інших соціальних закладів. І є велика сподіданість, що ці сорок мільярдів всі

ношенню до сільського населення. Грабуються не лише воно. Розграбували разом з бандитами і силовиками все матеріальне й нерухоме, заводи, в тому числі унікальні та гіганти, фабрики та цілі галузі, продали всі їх металобрухтом по світу, а тепер грабують же і самих бідолашних співівтчизників. Візьміть тарифи на світло, газ та воду, на опалення і інші комунальні послуги. Мінімум у п'ятикратних розмірах зросли ціни на природне паливо, яке, видобуте і в Україні, нам чомусь продають компанії з офшорних зон – і кажуть, що це ще не межа. Все «прогнозують», що якщо не сьогодні, так завтра за те ж тепло у міських квартирах доведеться сплачувати ще більше. Навіть городяни з середнім рівнем статків, котрі не мають підстав на субсидії, не спроможні осилити уже ненаситні тарифи. Тим часом менше і менше наших людей зараховують в категорії, які потребують субсидій. Народ, коротше, хай стогне і плаче, бо він таким чином і приречений на вимирання. А по селах знову ж таки сільські люди минулу зиму зимували в холодних хатах, отож нехай і вимерзають, як, даруйте, вимерзли і вимерли колись на планеті динозаври і мамонти.

То партія «Сила єдності», до створення якої принісений і фермерський підпор. Ли

зирогідність, що ці сорок мільярдів всі зібрали у польське «велике будівництво», може не розікращи жодної купюри. А як у нас робиться? В середньому від трьох до шести колишніх сільських рад звели до ОТГ – об'єднаних територіальних громад. Наполовину спонукали до цього ну дуже благородні західні «радники». Не обдаровуючи українських так званих «державотворців» якого причетний і фермерський лідер дніпропетровської області, проголосила і свої рішучі наміри. Розгорнути пропонує нещадну боротьбу зі злодіями і грабіжниками, оскільки всіх їх місце зараз в буцегарнях і в'язницях. Мають максимально вернути накрадені кошти. Це з одного боку. А з іншого не менше, ніж на п'ять років вернути в Україні смертну кару та

довічне ув'язнення. Перед цим неодмінно обрати за устрій президентсько-парламентську республіку, яка має позбутися усіх поголовно нечестивців та продажних шкур в органах влади і правопорядку та судах. Без права на помилування і щедре пенсійне забезпечення. Чому їх жаліти, якщо вони нині не жаліють нікого з нас. Так що всіх «панів» до дні «їми будем бить!» Отож збереження будь-яких інших пільг відмінити усім тим, хто тридцять років насправді грабував рідну неніку-Україну, кинув її у хаос і розруху, а народ у злідні, біди та страждання. Ніякого іншого варіанту порятунку з небезпеки України партія «Сила єдності» наразі не бачить і не збирається сповідати. Ніхто не повинен вийти сухим з кalamутної води і, сідаючи у тюрми чи відлітаючи у домовину, забирати з собою чи своїм дітям і онукам поцуплене у народу. Час розплати настає. Він не за горами. І у Дніпропетровській області один з тих, хто за це налаштований боротися з усіх сил та до останнього, фермер Анатолій Гайворонський. То чому дивуватися, що сьогодні проти нього й ополчилися, як ті зграї песиголовців, передусім усі як колишні, так і теперішні можновладці, а також кримінально-злочинні угрупування і організовані «тили» в органах поліції, прокуратури і судів. І поки насміхатися над Гайворонським і усіма нами не стануть з того, перепрошуємо, світу, себто знищеними, такі, як Анатолій Іванович, не зупиняться і не заспокоються. Адже на запитання, чия має бути зверху, фермерський ватажок Дніпропетровщини відповідає, що тільки народу. Сьогодні фактично надзвичайно вирішальний для України час. Або вона буде, або її остаточно продадуть злодії, негідники і запроданці Вітчизни. Тільки якщо ми не віддамо його і йому подібних в обиду, отримаємо шанси на порятунок України для себе і своїх нащадків. Бо вже ж у відкриту правлять бал сили, яким Україна як море по коліні. І які перевершили самого Алена Далеса, кинувши рідну державу на поталу бандитам, нелюдям, злодіям і мерзенним потворам. Як своїм, доморощеним, так і планетарним. Світ такого ще не бачив і навряд чи колись ще побачить, щоб нечисті сили обернули в розкрадену руйну таку державу, як наша.

Микола НЕЧИПОРЕНКО,
заслужений журналіст України.

ПРИ ЦІЙ НАГОДІ

Не можемо нескористатися можливістю нагадати читачам, що голова обласної Асоціації фермерів і землевласників Анатолій Гайворонський є і засновником нашої газети «Фермер Придніпров'я» - единого наразі в регіоні друкованого засобу масової інформації, який на Дніпропетровщині доносить правду і тільки правду про те, що насправді коїться-відбувається у наших селах та містах. Хочуть чи ні нинішні тут усі гамузом і порізно газети, але мов посліпли вони - співають лише у дудку нечестивим і підступним можновладцям, по суті організованим бандитським формуванням у владі, судах і в органах поліції та прокуратури. Розгортаети їх, читаєш, і складається враження, що або про інші регіони розповідають вони, або свідомо на чорне говорять біле. Звісна річ, насправді останнє. Все хорошо, коротше, прекрасная маркіза, все хорошо. Крім того, що Україна горить синім вогнем, згорає уже і догорає.

ЯК НЕ ВТРАТИТИ АБО ЯК КОМПЕНСУВАТИ ДНІ НЕВИКОРИСТАНОЇ ВІДПУСТКИ

Коли надається право на таку компенсацію за невикористану відпустку?

Компенсація відпустки при звільненні регулюється статтею 83 Кодексу законів про працю України (від 10.12.1971 р. в чинній редакції, далі також - КЗпП), статтею 24 Закону України «Про відпустки» (далі так само - ЗУ «Про відпустки»), Постановою Кабінету Міністрів України від 8 лютого 1995 №100 «Про затвердження Порядку обчислення середньої заробітної плати» (далі також - ПКМУ №100). Корисними будуть і листи Міністерства праці та соціальної політики України (Мінсоцполітики) від 22.08.2008 р № 33/13 / 116-08 «З питань виплати компенсації за невикористані дні щорічної відпустки», від 01.12.2016 р № 1000 «Щодо розрахунку суми компенсації за невикористану відпустку при звільненні злісного прогульника», лист від 19.01.2017 №132 / 0 / 101-17 / 284 (про компенсацію за дні соцвідпустки для осіб з дітьми або повнолітніми дітьми) - та інші.

Отже, у відповідності до норм вищевикладених статей, на компенсацію відпустки мають право працівники: при звільненні - а саме грошова компенсація днів невикористаної щорічної відпустки (як основної так і додаткової, якщо є) і днів невикористаної додаткової відпустки працівникам, які мають дітей або повнолітню дитину - особи з інвалідністю з дитинства підгрупи А I групи. Analogічні розрахунки і дні відпустки компенсуються, якщо працівник переводиться на інше підприємство і не виявляє бажання перерахувати цю компенсацію на рахунок іншого підприємства - куди переводиться. Ну і логічно - що цей же порядок розрахунку і компенсації використовується в разі смерті працівника - щоправда є деякі нюанси. Наприклад, одержувачем такої компенсації є спадкоємці, проте отримують вони компенсацію тільки після надання належних доказів смерті працівника і спорідненості з ним;

не при звільненні - нараховується лише за бажанням працівника (фактично за його письмовою заявкою) і тільки частина щорічної відпустки, якщо така частина є понад 24- і календарних днів. Працівникові не можуть бути компенсовані (просто так - не при звільненні) 24 дні щорічної відпустки (вони повинні бути йому надані), а так само не компенсуються (просто так - не при звільненні) дні дод. відпустки працівникам, які мають дітей або повнолітню дитину - особи з інвалідністю з дитинства підгрупи А I групи (див. лист Мінсоцполітики від 19.01.2017 №132 / 0 / 101-17 / 284).

В інших випадках, будь-яка компенсація (заміна) відпустки грошима не дозволяється (частина 3 статті 2 Закону України «Про відпустки»). Також категорично забороняється заміна всіх видів відпусток грошовою компенсацією особам до 18-ти років.

Терміну «давності», за які роки (чи це перший рік роботи, чи п'ятий) може виплачуватися така компенсація за невикористану відпустку - законодавство не встановлює.

Проте, врахуйте, ст. 80 КЗпП забороняє не надавати працівників щорічну відпустку повною тривалістю протягом 2-х років поспіль, а також не надавати їх протягом робочого року особам віком до 18 років і працівникам, які мають право на щорічні додаткові відпустки за роботу із шкідливими / важкими умовами або з особливим характером праці;

За яку відпустку виплачують компенсації, а за яку - ні?

1. ЩОРІЧНА ВІДПУСТКА - ЦВ (включає в себе основну щорічну + додаткову щорічну)

Зазвичай за кожен відпрацьований рік, працівників надається щорічну основну та щорічну додаткову відпустку. А саме, особам, що працюють, надається право отримати певну кількість днів щорічної відпустки за повний рік:

а саме, якщо ми говоримо про щорічну основну відпустку - то не менше ніж 24 календарних днів;

якщо ми говоримо про щорічну додаткову відпустку - до 35 днів (конкретну кількість днів такої встановлюється в трудових договорах або колективних, або в законодавстві - і надається додатково до днів основної щорічної відпустки - «понад їхніє кількості»). Така щорічна доп. відпустка додається на виняткових підставах і таких видів:

дод. щорічна відпустка - за роботу зі шкідливими і важкими умовами праці (стаття 7 Закону України «Про відпустки»);

дод. щорічна відпустка - за особливий характер праці (стаття 8 Закону України «Про відпустки»);

інші дод. щорічні відпустки, передбачені законодавством (тут мається на увазі щорічні дод. відпустки про які сказано в профільних актах - наприклад - для держслужбовців або медичних працівників, перерахованих в п. «н» ч. 1 ст. 77 Основ законодавства України про охорону здоров'я від 19.11.1992 р і.т.д.).

Щорічна дод. відпустка - навіть якщо присутні кілька підстав для дод. відпустки, або ж є підстави для більшої тривалості основної відпустки - обмежений наступними рамками (ст. 10 ЗУ «Про відпустки»): загальна тривалість щорічних основних та додаткових відпусток не може перевищувати 59 календарних днів;

для працівників, зайнятих на підземних гірничих роботах така загальна тривалість не повинна перевищувати - 69 календарних днів.

При розрахунку днів щорічної відпустки важливо пам'ятати, що повний рік роботи певного працівника рахується з дня укладення трудового договору (тобто, фактично з дня прийняття його на роботу). Такий повний рік не є календарним роком (з 01.01 до 31.12). Тобто у кожного працівника - своя дата початку робочого року.

2. СОЦІЛЬНА ВІДПУСТКА, а саме дод. відпустка працівникам, які мають дітей або повнолітню дитину - особи з інвалідністю з дитинства підгрупи А I групи (стаття 19 Закону України «Про відпустки»).

Зверніть увагу на те, що потрібно розрізняти щорічну відпустку (в якій є, і дод., і основна щорічна), і ось цю - додаткова відпустка працівникам з дітьми (або повнолітніми дітьми - особами з інвалідністю з дитинства підгрупи А I групи). Хоча є плутаниця, спровокована словом «додаткова» - ось цей тип відпустки (відпустка працівникам з дітьми (або повнолітніми дітьми)) - не є щорічною, а є соціальною. У зв'язку з цим - період року, за який така відпустка нараховується - є календарним роком (тобто з 01.01 до 31.12), на відміну від щорічної відпустки.

Говорячи детальніше, відпустка працівникам, які мають дітей або повнолітню дитину - особи з інвалідністю з дитинства підгрупи А I групи надається щорічно: жінці, яка працює і має двох або більше дітей віком до 15 років або дитину з інвалідністю, або яка усиновила дитину; матері особи з інвалідністю з дитинства підгрупи А I групи;

одинокі матері дитини або особи з інвалідністю з дитинства підгрупи А I групи; батькові дитини або особи з інвалідністю з дитинства підгрупи А I групи, який виховує її без матері (у тому числі в разі тривалого перебування матері в лікувальному закладі);

особи, яка взяла дитину під опіку чи взяла особу з інвалідністю з дитинства підгрупи А I групи;

Така додаткова (соціальна) оплачувана відпустка надається тривалістю 10 календарних днів без урахування святочних і неробочих днів на рік. Однак - при наявності навіть декількох підстав для надання цієї відпустки, її загальна тривалість не може перевищувати 17 календарних днів.

За інші види відпусток - а це: додаткові відпустки у зв'язку з навчанням (статті 13, 14 і 15 Закону України «Про відпустки»);

творчу відпустку (ст.16 ЗУ «Про відпустки»);

відпустку для підготовки та уч. у змаганнях (стаття 16-1 Закону України «Про відпустки»);

інші, крім вище зазначеного з соціальних відпусток: відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами (ст. 17 ЗУ «Про відпустки»); відпустку по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку (стаття 18 ЗУ «Про відпустки»); відпустку у зв'язку з усиновленням дитини (стаття 18-1 ЗУ «Про відпустки»);

відпустки без збереження з/п (статті 25, 26 Закону України «Про відпустки»);

відпустки передбачені законодавством, колективним договором, угодою та трудовим договором;

компенсація невикористаної частини (чи це при звільненні, чи за бажанням) - не здійснюється.

Розрахунок компенсації за невикористану відпустку

Розрахунок відпусток при звільненні відбувається згідно з порядком, встановленим в Постанові КМУ №100. Цей порядок розрахунку компенсації за невикористані дні відпустки ідентичний порядку розрахунку відпусток.

Згідно з його розпорядженням, при розрахунку середньої заробітної плати за кожен невикористаний день відпустки, потрібно слідувати таким правилам:

- БАЗОВЕ ПРАВИЛО №1 - За основу розрахунку цієї «середньої зп» беруться виплати за останні 12 календарних місяців роботи, що передують місяцю виплати компенсації за невикористані відпустки. Однак:

Якщо працівник працював менше цих 12 місяців, то за основу береться фактичний час роботи, тобто час з першого числа місяця після оформлення на роботу до першого числа місяця, в якому виплачується компенсація за невикористану відпустку.

Якщо працівник працював менше цих 12 місяців, то за основу береться фактичний час роботи, тобто час з першого числа місяця після оформлення на роботу до першого числа місяця, в якому виплачується компенсація за невикористану відпустку.

З розрахунку виключаються свяtkovi i неробочі дні, встановлені законодавством.

- БАЗОВЕ ПРАВИЛО №2 - При обчисленні середньої заробітної плати враховуються

всі суми нарахованої заробітної плати відповідно до законодавства та умов трудового договору. При цьому:

суми враховуються у розмірах, в яких вони нараховані, без виключення сум на податки, стягнення аліментів тощо;

сюди також включаються виплати за час, протягом якого працівнику зберігається середній заробіток (наприклад - час попредньої щорічної відпустки, час виконання державних і громадських обов'язків, службового відрядження, час вимушеної прогулки тощо) і допомога по тимчасовій непрацездатності (лікарняний);

премій та інші виплати, які виплачуються за два місяці або за більш тривалий період, при обчисленні середньої заробітної плати включаються шляхом додавання до заробітку кожного такого місяця відповідної частини. Щоб порахувати таку частину - потрібно розділити суми нарахованих премій та інших виплат

на кількість відпрацьованих робочих днів періоду, за які вони нараховані, і помножити отриману суму на кількість відпрацьованих робочих днів у кожному такому місяці;

не враховуються суми відрахувань із заробітної плати осіб, засуджених за вироком суду до вилучення робіт без позбавлення волі і не враховуються суми визначені у пункті 4 Постанови №100 (перелік досить довгий і в кінці 2020 року повинувся новими «винятками»). У цьому переліку, наприклад, зазначені:

одноразові виплати (компенсація за невикористану відпустку, матеріальна допомога, допомога працівникам, що виходять на пенсію, вихідна допомога тощо);

компенсаційні виплати на відрядження і переведення; пенсії, державна допомога, соціальні та компенсаційні виплати;

вартість безкоштовно виданого спецодягу, спецвзуття та інших засобів індивідуального захисту, міла, миючих та знешкоджуючих засобів, молока і лікувально-профілактичного харчування; заробітна плата на роботу за сумісництвом (за винятком працівників, для яких включення її до середнього заробітку передбачено чинним законодавством);

суми відшкодування шкоди, заподіяної працівників калітвом або іншим ушкодженням здоров'я; все інше, що визначено в переліку (п.4 Постанови 100).

Якщо в розрахунковому періоді працівник не мав заробітної плати, розрахунки проводяться з встановлених йому в трудовому договорі тарифної ставки, посадового (місячного) окладу. А якщо розмір посадового окладу менше мінімальної заробітної плати, то середня заробітна плата розраховується з встановленого розміру мінімальної заробітної плати на час розрахунку. У випадках неповного робочого часу, розрахунок проводиться пропорційно умовам такого трудового договор

Як обробляти і формувати томати у спеку, щоб отримати добрий врожай

Деякі роботи, які проведені з томатами, допоможуть навіть у спеку мати гарний врожай.

Щороку погода змушує вносити свої корективи у догляд за томатами. Якщо літо холодне, доводиться раніше починати прищіпувати верхівки кущів, щоб плоди встигли дотигнути. А якщо стойть аномальна спека, то варто подумати, як захистити томати від сонячних опіків і що робити, якщо не зав'язуються плоди.

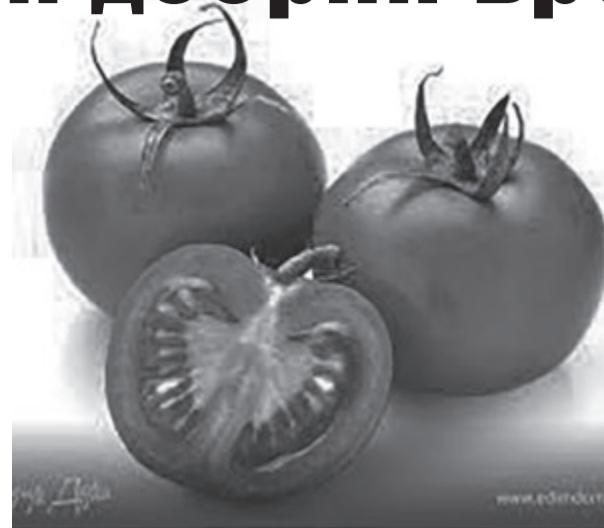
У тридцятиградусну спеку томати у відкритому ґрунті перебувають у більш вигранному становищі, ніж їх побратими у теплиці, де температура повітря може бути вищою за 35°C. Хоча на стільниковий полікарбонат наноситься спеціальне покриття від УФ-випромінювання, яке має захищати рослини від сонячних опіків, у найспекотніші літні дні часом потрібен додатковий захист від сонця. Деякі види полікарбонату мають спеціальний біошар, що корегує довжину хвилі сонячного світла. А якщо у теплиці два шари полікарбонату, то рослинам там цілком комфортно (якщо, звичайно, усі вікна і двері відкриті навстіж). А ось власники скляних теплиць, а також парників, покритих плівкою або звичайним полікарбонатом, у спекотну сонячну погоду замислюються про те, як притінити такі конструкції. На допомогу приходять сітки, що затінюють, спанбонд, тюль та інші напівпрозорі матеріали, які можна накидати зверху усього парника або натягувати зсередини, прикріплюючи до каркасу. Навіть якщо ми притінимо теплицю, торці все одно залишаються відкритими. Саме у торцях, біля дверей, томати найбільше страждають від сонячних опіків. Одним зі способів порятунку рослин стає обробка розчинами, які залишають наліт на стінках теплиці, а також на листі і плодах. Багато городників обробляють помідори від різних хвороб розчином молочної сироватки (1 л на 5 л води), додаючи туди йод або куркуму.

Щоб такий розчин допоміг захистити томати не лише від хвороб, але й від палючого сонця, можна додати на 5 л води 1 л сироватки або молока, 2 ст. л. настоянки куркуми, а також 1 ст. л. зубного порошку або подрібненої крейди. Усе це слід ретельно перемішати і обов'язково процідити, перед тим як налити у обприскувач. Після обробки таким складом на томатах і стінках теплиці утворюється білий сонцезахисний наліт.

Основна перевага обробки полягає у тому, що вона є абсолютно безпечною і може використовуватися у будь-який період вегетації рослин, як у теплиці, так і у відкритому ґрунті.

Що робити, якщо квітки опадають

Чому ж на томатах не зав'язуються плоди? У такого явища може бути багато причин: брак живлення; загущені посадки; велика кількість пасинків; полив холодною водою; підвищена вологість; занадто висока температура у теплиці. Якщо за зовнішнім виглядом томатів можна зробити висновок про брак харчування, то слід провести відповідну підгодівлю. Наприклад, за нестачі калію, який вкрай необхідний у період утворення плодів, на листі томатів з'являється жовта облямівка, яка згодом стає буро-коричневою

і розсипається, а між жилками листя утворюються бурі плями. Щоб усунути дефіцит калію, можна використати для підгодівлі настій попелу або калійні добрива: сульфат калію, калімаг, калійну селітру. Часто томати страждають через нестачу бору, який стимулює квітнення, сприяє проростанню пилку, утворенню плодів і насіння. Томатам складно засвоювати бор з ґрунту, особливо у спекотну погоду. За нестачі бору у томатів погано зав'язуються плоди, зав'язі опадають. Якщо не провести підгодівлю, точка зростання куща може почорніти, а молоде листя стане ламким. Щоб цьому запобігти і стимулювати появу зав'язей, під час квітнення томатів обприскайте томати розчином борної кислоти (2,5 г на 10 л води). Під час сильної спеки винуватцем опадання зав'язей томатів найчастіше є занадто висока температура, через яку особливо часто страждають томати у теплиці. Якщо на стовпчику термометра 35°C і вище, пилок може стати стерильним і запилення не відбудеться, тому що оптимальна температура для формування і дозрівання пилку томатів перебуває у межах 20-25°C. Вологість, яка більша за 70 %, застій повітря теж погано впливає на зав'язування плодів. Тому теплиця завжди повинна добре провітрюватися, особливо після поливу.

Якщо ви виявили, що на верхівці томатів зав'язі не сформувалися, або у кисті зав'язалися лише кілька плодів, не поспішайте видаляти пасинки, навіть в індегермінантного томата. Огляньте кущ: якщо ви ведете його у 1-2 стовбури і нижні кисті вже сформувалися, залиште найбільш міцний пасинок на основному стеблі або бічному пагоні (на допомогу прийде навіть пасинок другого порядку). Переведіть на нього точку зростання, прищипнувши верхівку пагона, на якому вже все одно плоди не зав'язуються. А якщо проблема опадання квіток виникла у томатів з обмеженим зростанням, залиште не один, а близько трьох найбільш сильних пасинків (особливо, якщо кущ міцний): ви зможете прищипнути верхівки пасинків після того, як на кожному з них зав'язеться хоча б одна кисть. Звичайно, не варто захоплюватися й вести томати у 5 і більше стовбурів, особливо великоплідні сорти: кущі все ж таки повинні добре вентилюватися і висвітлюватися з усіх боків. Адже спека рано чи пізно спаде, і плоди за належного догляду зав'язуться на нових кистях. А перевантажувати кущі плодами теж не варто: за великої кількості помідори вийдуть дрібними і не встигнуть визріти до настання холодів за умов середньої смуги.

Як запобігти появі сонячних опіків

Формуючи кущ томата, ми зазвичай видаляємо усе листя знизу до першої кисті, на якій почали дозрівати плоди. Це дозволяє поліпшити провітрювання кущів і запобігає розвитку розвитку грибкових інфекцій, оскільки саме нижнє листя страждає у першу чергу від вологи, яка випаровується з поверхні ґрунту або мульчуочого матеріалу. Крім того, варто періодично освітлювати й середину куща, видаляючи або скорочуючи листя, яке заважає вентиляції томата. Щойно починає дозрівати перша кисть, багато городників прагнуть обрізати й те листя, яке перебуває над нею. Таким чином можна робити, якщо на листових пластинах є ознаки захворювань або якщо цей кущ затінюють інші рослини. Але якщо наші томати цілий день перебувають під прямими сонячними променями, не поспішайте видаляти листя над кистями, навіть якщо деякі плоди дозріли і їх вже зняли. Сонячний опік може виникнути на плодах, що залишилися. Спочатку на них утворюються водяні плями, які потім підсихають і стають білястими. Зелені плоди припиняють зростання і всихають, а у дозрілих знижуються смакові якості. Найчастіше через сонячні опіки страждають такі томати: Алка, Атолль, Румба, Бонні-М, Балконне диво і ін.

Якщо томат зі слабким листям і росте на відкритому сонці, залиште усе листя не лише над кистю, але й на пасинку, який формується над кистю. Якщо вже сформована достатня кількість кистей і цей пасинок не потрібен, можна залишити на ньому лише перший листок для притінення плодів, що дозрівають, на час спеки, а після зняття врожаю обрізати.

Запобігти появі сонячних опіків допомагає й своєчасний полив рослин, а також мульчування, яке захищає ґрунт від пересихання й перегріву у спеку. Оскільки у сонячні дні ми поливаємо наші томати частіше, з ґрунту швидше вимиваються елементи живлення. Тому не забувайте про регулярні підгодівлі томатів, щоб в них вистачило сил на формування врожаю. Щоб рослини рівномірно висвітлювалися протягом дня і частина кущів не страждала через надлишок сонця, проводьте посадку томатів у рядах, які розташовані з півдня на північ. А якщо ви плануєте поставити нову теплицю, то одразу обираєте покриття, що дозволяє захистити ваші рослини від аномальної спеки, яка трапляється у середній смузі.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»

Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.

ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»

Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, пр-кт Пушкіна 11-А

098-183-00-18, 050-968-64-84

e-mail:farmer.gazeta@gmail.com

<https://gazeta-fp.com.ua>

www.facebook.com/farmer.dp.ua

Друк - ТОВ «Типографія 24», м. Херсон,

вул. Мостова, 19А, тел. (0552) 46-90-85

Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.

Зам. №392 Тираж 10385.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.

Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.

■ Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.

Відповідальність за зміст реклами несуть рекламидації.

Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.

Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.

ЙОформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».

Передплатний індекс 60092

Рослина з незвичайною назвою артишок належить до сімейства айстрових. Цей виходець з Середземноморського регіону і Канарських островів отримав повсюдне поширення. У багатьох країнах його вирощують, як овочеву культуру і як лікарську сировину. Харчову цінність представляють не розпущені суцвіття, що нагадують за смаком волоський горіх. З 140 відомих видів єстівними є близько 40. В зрілому вигляді рослина зовні нагадує розторопшу (чортополох).

Користь артишоку і лікувальні властивості

Артишок – джерело вітамінів, його цілющі властивості відомі із давніх часів. Містить фосфор, кальцій і магній, вітаміни А, В1, В2, В6, В9, РР, С, Е і К, клітковину, мінеральні солі, інсулін та каротин. Вітамін В6 допомагає швидше розщеплювати і засвоювати тваринні білки і амінокислоти.

Артишок додають в препарати, що застосовуються для лікування печінки, атеросклерозу, хвороб жовчного міхура. Він покращує апетит і містить речовини, які стимулюють регенерацію клітин. Крім усього артишок є сильним афродизіаком.

ТОВ «Фермерів та приватних землевласників» на постійній основі закуповує зернові з доставкою або самовивозом.

Пропонуємо добрива від виробника, в наявності та під замовлення.

Поставка на найближчу залізничну станцію отримувача чи самовивіз зі складу.

Можлива доставка у господарство. Приймаємо замовлення на рідкі та складні добрива.

Формування гуртових партій допоможе отримати вигідніші ціни.

Для членів ГО «Асоціації фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області» – спеціальні умови!

Телефонуйте!

**095-568-62-11; 067-393-05-58;
067-500-18-85; 067-500-19-55.**

Артишок - вирощування, розмноження і догляд

Вирощування артишоку

Артишок – багаторічна рослина. Тепло-любна, але здатна вистояти короткі заморозки не нижче -2 градусів. На зимовий період його потрібно вкривати, або вирощувати, як однорічник. Розмножується насінням, або відводками. При посіві насіння безпосередньо в ґрунт, урожай буде отриманий тільки на наступний рік. Для отримання кошиків в рік посадки необхідно з насіння виростити розсаду. Місце для вирощування артишоків краще міняти раз на три роки.

Підготовка ґрунту

Артишок не плодоносить у бідному ґрунті. Тому восени необхідно заздалегідь підготувати місце для посадки. В яму на глибину 60 см укладають дренаж. З цією метою використовують гальку або глиняні черепки. Зверху потрібно насипати суміш, в яку додати: по три частини перегною, садової землі, піску і одну частину торфу.

Підготовка насіння

У другій декаді січня потрібно змішати з вологим піском або уласти між шарами тканини, при середній температурі 23 градуси, замочене у воді насіння, а потім періодично його зволожувати. Проклюнуте насіння для яровизації слід витримати при температурі близької до нуля приблизно 9 годин, потім ще близько 15 годин – при температурі близько 17 градусів. Після цього насіння висівають у підготовлену тару для появи сходів, яку містять в приміщенні з температурою 18-20 градусів.

Догляд за розсадою і висадка в ґрунт

Перший листок – сигнал до пересадки сіянців в окремі склянки, з розміщенням їх під плівку або в парник. Після пікірування

можна 2-3 рази підв'ялити листя розсади з метою збільшення кількості пагонів. Ґрунт підсушується так, щоб листки трохи зів'яли.

Розсаду слід висаджувати в родючий, легкий ґрунт після закінчення приморозків на початку травня, або в парник в середині квітня, на відстані один від одного приблизно 50 сантиметрів. Висадка проводиться в ямки глибиною 30 см, удобрений гноєм, що перепрів, після чого рясно поливають.

У вегетаційний період артишоку необхідний регулярний полив, глибоке розпушування і підживлення кожні 10-15 днів, до кінця липня. Для підгодівлі розводять водою переброджений курячий послід або гноївку рідоту в співвідношенні 1:10 або 1:6. У третій декаді червня бажано підгодувати мінеральними добривами.

Розмноження відводками

Відводки артишоку в магазинах не продають, тому їх можна отримати у того, хто вже вирощував цю рослину. Або вирости самому.

Молоді паростки навколо кореневища з'являються на третьому році життя артишоку. При наявності у відводка двох-трьох листків, потрібно акуратно обрізати кореневу систему паростка від материнської. Потім отриманий відводок необхідно вкоренити в ґрунті.

Восени артишок потрібно підгорнути і

щільно вкрити соломою від вимерзання. У північно-західних районах цю рослину на зиму в ґрунті не залишають. Відбирають найбільш міцні примірники, викидають, видаляють листя і прибирають на зберігання в приміщенні з хорошою вентиляцією.

Збір врожаю і зберігання

Зрізуючи головки артишоку необхідно залишити частину стебла довжиною 3 см. Робити це краще поки він не зацвів. Зрізані головки можна зберігати близько чотирьох тижнів при нульовій температурі, з вологістю повітря 75-80 %. Не рекомендується піддавати заморожуванню, в цьому випадку сучвіття темніють і втрачають смакові якості.

Вживання в їжі

Артишок вживають в їжі в сирому вигляді, обсмаженому або відвареному. Його додають у салати, використовують, як гарнір до основного блюда. Для їжі використовують серцевину артишоку.

Якщо його порізати перед приготуванням, то він окислиться і потемніє. Очищеного його краще покласти в прохолодну воду, туди додати лимонний сік або оцет. При варінні артишоків воді наливають трохи і не накривають кришкою. До них подають вершкове масло, домашній майонез або голландський соус.

Вирощено органічну лохину рекордного розміру

В Україні встановлено новий органічний рекорд: вирощено найбільшу ягоду органічної лохини, яка увійшла до Національного реєстру рекордів. Про це йдеється у прес-релізі Швейцарсько-української програми «Розвиток торгівлі з вишою доданою вартістю в органічному та молочному секторах України».

Компанія СВК «ЯГДКИ» (TM «BigBlue») вирощує органічну лохину на Київщині. Ягода-рекордсменка виросла на кущі сорту Чандлер, має вагу 9 г, а її діаметр сягає 30,5 мм.

Компанія почала вирощування органічної лохини ще у 2016 році. З одного куща збирають 2 кг ягід. Щороку є ягоди рекордної величини, та лише цього року вирішили зафіксувати їхній розмір на рівні рекорду.

Олег Науменко, засновник компанії СВК «ЯГДКИ» (TM «BigBlue») зазначає, що Україна має дивувати не лише вітчизняних, а й закордонних споживачів. Адже за нашими успіхами також пильно стежать в Європі, Об'єднаних Арабських Еміратах та інших країнах.

Рекорд найбільшої ягоди лохини, вирощеної за органічною технологією, зафіксували експерти Національного реєстру рекордів України. За їхніми словами, це перше зафіксоване досягнення серед ягід в Україні.

Агроном компанії зазначає, що на розмір ягоди впливає система живлення та захисту, зимова обрізка та постійний контроль. Щомісяця проводиться аналіз, який визначає, яких елементів не вистачає рослині та коректується живлення відповідно. Ягоди вирощують без використання хімікатів та стимуляторів росту, а також минулого року на полі встановили метеостанцію для автоматизації.

